

KOŃCZATO (1) *av*

Oba o oraz a jasne.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

Spiczasto, ostro kończąc się, w kształcie kąta ostrego; cuspidatim, muricatim Cn:

Wyrażenie: »kończato jakoby klin«: Mącz 72b cf Szereg.

Szereg: »podługowato a kończato«: Cuneus per translationem, Klin álbo kąť vřízkowánego woyská/ Podługowáto á kończáto yákoby klin. Mącz 72b.

Cf **KOŃCZYSTO, KOŃCZYSTOWICIE**

RS